

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2755/2022
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Златко Милосављевић, адвокат из ..., против туженог Града Зајечара, кога заступа Правобранилац Града Зајечара, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1392/2022 од 20.04.2022. године, у седници већа одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1392/2022 од 20.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1392/2022 од 20.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1 336/2020 од 02.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу, на име накнаде зараде за остварени прековремени рад по путним налозима за период од 01.01.2016. године до 31.12.2017. године, исплати износ од 100.913,20 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе и датуме доспећа наведени у овом ставу. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу, на име накнаде зараде за остварени прековремени рад остварен без путних налога на територији Зајечара, за период од 01.01.2016. године до 31.12.2017. године, исплати износ од 20.234,00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе и датуме доспећа, наведене у овом ставу. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу, на име накнаде зараде за остварени ноћни рад по путним налозима, за период од 01.08.2016. године до 30.11.2017. године, исплати износ од 878,01 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе и периоде доспећа, наведеним у овом ставу. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу, на име накнаде зараде за остварени ноћни рад без путних налога на територији Града Зајечара, за период од 01.08.2016. године до 30.11.2017. године исплати износ од 474,97 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе и периоде доспећа као у овом ставу. Ставом петим изреке, одбијен је

тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу, на име неисплаћене увећане зараде за рад у дане државних празника који су нерадни дани, за месец април 2017. године исплати износ од 1.174,48 динара са законском затезном каматом почев од 21.05.2017. године до исплате. Ставом шестим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да у име и за рачун тужиоца, на износе из првог, другог, трећег, четвртог и петог става изреке, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених – Филијала Зајечар, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала Зајечар и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање, у износима које обрачунају надлежне службе туженог у време обрачуна. Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1392/2022 од 20.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу два истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву који се односи на накнаду зараде за остварени прековремени рад по путним налозима и накнаду зараде за остварени прековремени рад без путних налога, а за период од 01.01.2016. године до 31.12.2017. године, на име накнаде зараде за остварени ноћни рад по путним налозима и накнаде зараде за остварени ноћни рад без путних налога, за период од 01.08.2016. године до 30.11.2017. године, на име неисплаћене увећане зараде за рад у дане државних празника који су нерадни дани за месец април 2017. године и за уплату доприноса. Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради разматрања питања од општег интереса, нити је потребно ново тумачење права и уједначавања судске праксе, с обзиром да је о овим правима тужиоца одлучено у складу са одредбама Закона о раду, Анекса Посебног колективног уговора за државне органе, Закона о превозу путника у друмском саобраћају, као и Правилник о садржини, издавању и вођењу путних налога и евиденцији о издатим путним налозима који прописују обавезу самог возача и начин вођења путних налога за путничко возило. Позивање ревидента на пресуду Врховног касационог суда Рев2 2247/2016 од 19.06.2020. године не представља разлог за уједначавање судске праксе с обзиром да се не ради о идентичном чињеничном стању у ситуацији када у конкретном случају тужилац као возач није водио евиденцију сходно Правилнику о садржини, издавању и вођењу путних налога и евиденцију о издатим путним налозима.

Како по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 31.12.2018. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 123.674,66 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**